

Organizational Behavior Management in Sport Studies

ORIGINAL ARTICLE

Identifying Factors Affecting the Sustainable Development of Iranian Sport

Milad Ensafi Kochameshki^{1*}, Seyyed Mohammad Kashef², Fatemeh Abdavi³

¹ PhD candidate in Sport Management, Faculty of Physical Education and Sports Sciences, Urmia University, Iran.

² Professor of Sport Management, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, Urmia University, Iran.

³ Assistant Professor of Sport Management, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, Tabriz University, Iran.

Correspondence
Milad Ensafi Kochameshki
Email:
milad.ensafi7070@gmail.com

ABSTRACT

During the last few decades, moving in the direction of sustainable growth and development is one of the goals of developing countries. The purpose of this research was to investigate the factors affecting the sustainable development of sports in the country. In the current research, the qualitative research paradigm was used, and among the different qualitative methods, the topic network method was used. Data collection was a semi-structured interview in 1402. The statistical population was all experts and sports experts of the country, and 13 experts in the field of physical education were selected as the research sample. The data was analyzed by MaxQuda software and the results revealed that there are 9 themes as overarching themes, including technical platforms and management platforms (precursor mechanism), communication management, ecosystem management and sports event management. (sustainability creation processes), social functions, economic functions, cultural functions and environmental functions (consequences of sustainability in sports), exist as effective factors on the sustainable development of sports in Iran. As a result, since the research sample included sports experts and elites in different specialties, the obtained results can be considered very useful and practical and put it at the forefront of sustainable development activities in the country's sports.

KEYWORDS

Sustainable development, Sports development, sports sustainability, Iranian sports.

نشریه علمی

مطالعات مدیریت رفتار سازمانی در ورزش

«مقاله پژوهشی»

شناسایی عوامل موثر بر توسعه پایدار ورزش ایران

میلاذ انصافی کوچمشکی^{۱*}، سید محمد کاشف^۲، فاطمه عبدوی^۳

چکیده

در طول چند دهه اخیر، حرکت در مسیر رشد و توسعه پایدار از اهداف کشورهای در حال توسعه می‌باشد. هدف از پژوهش حاضر بررسی عوامل موثر بر توسعه پایدار ورزش کشور بود. در پژوهش حاضر از پارادایم پژوهش کیفی و از بین روش‌های مختلف کیفی از روش شبکه مضامین استفاده شد. جمع‌آوری داده‌ها از نوع مصاحبه نیمه‌ساختارمند در سال ۱۴۰۲ بود. جامعه آماری کلیه صاحب‌نظران و خبرگان ورزش کشور بودند که از این بین ۱۳ نفر صاحب نظر در حوزه تربیت بدنی به عنوان نمونه پژوهش انتخاب شدند. داده‌ها بوسیله نرم‌افزار مکس کیودا تجزیه و تحلیل شد و نتایج مشخص کرد که ۹ مضمون به عنوان مضامین فراگیر، شامل بسترهای فنی و بسترهای مدیریتی (ساز و کار پیش‌بینی)، مدیریت ارتباطات، مدیریت اکوسیستم‌ها و مدیریت رویدادهای ورزشی (فرایندهای ایجاد پایداری)، کارکردهای اجتماعی، کارکردهای اقتصادی، کارکردهای فرهنگی و کارکردهای زیست محیطی (پیامدهای پایداری در ورزش) می‌باشند، بعنوان عوامل موثر بر توسعه پایدار ورزش در ایران وجود دارد. در نتیجه از آنجایی که نمونه پژوهش شامل متخصصان و نخبگان ورزشی در تخصص‌های مختلف بود، می‌توان نتایج بدست آمده را بسیار مفید و کاربردی دانست و آن را سرلوحه فعالیت‌های توسعه پایدار در ورزش کشور قرار داد.

واژه‌های کلیدی

توسعه پایدار، توسعه ورزش، پایداری ورزش، ورزش ایران

^۱دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه ارومیه، ایران.
^۲استاد مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه ارومیه، ایران.
^۳استادیار مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه تبریز، ایران.

نویسنده مسئول:

میلاذ انصافی کوچمشکی

رایانامه:

milad.ensafi7070@gmail.com

استناد به این مقاله:

انصافی کوچمشکی، میلاذ، کاشف، سیدمحمد و عبدوی، فاطمه. (۱۴۰۴). شناسایی عوامل موثر بر توسعه پایدار ورزش ایران. مطالعات مدیریت رفتار سازمانی در ورزش.

(۱)۱۲، (۱۰۸-۹۳).

<https://fmss.journals.pnu.ac.ir/>

مقدمه

توسعه پایدار، از دیدگاه الگوناتی^۱ و همکاران (۲۰۱۹)، به توسعه‌ای اطلاق می‌شود برای رفع نیازهای نسل حاضر در حالیکه مانع از برآوردن نیازهای نسل‌های آینده شود. به طور کلی مفهوم توسعه پایدار دارای پیچیدگی‌ها و ابعاد متعددی است (۱). توسعه پایدار مفهومی پیچیده و متنوع است. شامل مدیریت ارتباطات انسانی و اکوسیستم‌های طبیعی برای استفاده مستمر از منابع و بهبود وضعیت همه نسل‌های انسانی است. دربرگیرنده موضوعاتی مانند توسعه، عوامل و توسعه و توسعه ملی است (۴۰). اهمیت مبحث توسعه پایدار باعث توجه ویژه به ابعاد آن و عوامل تاثیرگذار توسعه پایدار در جهان شده است (۲۵). بررسی کلی و جامع بخش‌های درگیر در توسعه پایدار می‌تواند مبنای راه‌حل‌های عملیاتی در بخش‌های مختلف برای تحقق این مهم باشد که مورد تاکید بسیاری از سازمان‌های مهم بین‌المللی از جمله سازمان ملل متحد نیز هست (۳۰). توسعه پایدار دارای ویژگی‌ها و جنبه‌های اقتصادی گوناگونی است و یکی از مشکلات آن گستره‌ای است که همه چیز را برای هر فرد در بر می‌گیرد (۱۱)، با این حال، اکثر مطالعات و کارشناسان به توسعه پایدار از منظر پایداری اجتماعی و زیست محیطی می‌نگرند (۲۵؛ ۴۳؛ ۱۸). توسعه در زمینه‌های مختلف در کنار مفهومی فلسفی برای بشریت، به مهندسی مجدد در راستای رفاه مردم از طریق اصلاحات اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و زیست محیطی اشاره دارد (۱۸). حقوق بشر، عدالت اجتماعی، کاهش فقر، احیای محیط زیست و رفع نابرابری از مهمترین کلیدواژه‌های توسعه پایدار است (۲۰؛ ۱۵؛ ۲۵).

توسعه پایدار با هدف رسیدگی به طیف گسترده‌ای از مسائل از جمله فقر، گرسنگی، بحران‌های مالی، تخریب محیط زیست، از دست دادن تنوع زیستی، انتشار CO₂، اثرات سمی بر روی زمین، هوا و اقیانوس‌ها، مسائل بهداشتی، کمبود تحرک، پریشانی، غذای کم‌مغذی، افزایش در مصرف مواد مخدر و همپنین الکل، دسترسی محدود به منابع، رشد مدیریت نشده فناوری، درگیری‌های دولتی، رسوایی‌ها و جنگ و همچنین بر اهمیت مشارکت مردم در فعالیت‌های بدنی در جهت دستیابی به اهداف توسعه پایدار تاکید می‌کند (۴۰). درواقع ورزش با ایجاد ارتباط

موثر و تاثیر گذاری در افکار مردم بستری مناسب در جهت صلح، امنیت و شفقت ایجاد می‌کند (۳۰).

ورزش و تربیت بدنی می‌تواند راهکاری مؤثر برای پیشگیری از فساد، انحرافات و ناهنجاری‌های رفتاری و ارتقای شرایط سالم اجتماعی و محیطی باشد. تعمیم ورزش زیربنای سلامت انسان و جامعه است. تربیت بدنی بخش مهمی از تربیت است که با حرکات و فعالیت‌های بدنی منظم و علمی، روند تکمیلی رشد را در تمام ابعاد وجودی انسان فراهم می‌کند و باعث بروز خلاقیت و شکوفایی استعدادها می‌شود. لازم به ذکر است که عملکرد انسان سالم که زندگی سالم و جامعه‌ای سالم را فراهم می‌کند (۲۷).

اهداف توسعه پایدار ادامه بیابیه هزاره سازمان ملل متحد (مجمع عمومی سازمان ملل متحد، ۲۰۰۰)، یک مشارکت جهانی بی‌سابقه برای الهام بخشیدن و ترویج اصول کرامت انسانی، برابری و برابری است. اهداف توسعه پایدار مجموعه‌ای از ۱۷ هدف بلندپروازانه و ۱۶۹ هدف است که هدف آن هدایت توسعه سیاست و سرمایه گذاری تا سال ۲۰۳۰ با دیدگاه پرداختن به برخی از مبرم‌ترین مسائل جهانی مانند پایان دادن به فقر، ارتقای سلامت و رفاه در تمام سنین و ارائه دسترسی همگانی به آموزش تحت رویکردهای مشارکتی است. برای دستیابی به این مجموعه از اهداف، یک رویکرد چند رشته‌ای تعریف شده‌ی وابسته به هم مورد نیاز است (۳۶).

اهداف یاد شده، اهدافی منسجم و جدایی‌ناپذیر هستند و در راستای تعادل ابعاد توسعه پایدار حرکت می‌کنند. شناخت همه جانبه بخش‌های درگیر در توسعه پایدار می‌تواند مبنای راه‌حل‌های عملیاتی در بخش‌های مختلف برای تحقق این مهم باشد. بسیاری از سازمان‌های مهم بین‌المللی از جمله سازمان ملل بر ضرورت چنین تفاهمی تاکید کرده اند (۳۲).

در کنار ادبیات فراوان در مورد ورزش و همچنین در مورد SD یا (پایداری)، نشریات بیشتری وجود دارد که در آنها اصطلاحات «توسعه پایدار» یا «پایداری» و «ورزش» با هم ظاهر می‌شوند. در واقع ورزش و فعالیت بدنی با توجه به اشکال مختلف اجرا توسط افراد، جوامع و موسسات غیرانتفاعی به روش‌های مختلف در دستیابی به اهداف توسعه پایدار یعنی توسعه انسانی در سطوح متوسط و کلان کمک می‌کند (۴۱).

این زمینه گسترش دهد (۳۲). در همین راستا، شولنکورف (۲۰۱۷) در همین راستا، شولنکورف^۳ (۲۰۱۷) پیشنهاد می‌کند که دانشگاهیان با مدیریت جنبه‌های سازمانی خاص، پروژه‌های توسعه پایدار از طریق ورزش، از جمله تاکتیک‌ها، استراتژی‌ها، و رفع موانع مربوط به توسعه ورزش، که اساس بسیاری از پروژه‌های آینده در زمینه پایداری است، را تحلیل کنند (۳۳).

به هر حال در ورزش توسعه پایدار، به توانایی ادامه برنامه‌های توسعه ورزشی اشاره دارد و در عین حال بر مشارکت برای پایداری زیست محیطی، اقتصادی و اجتماعی تاکید دارد (۱۳). سازمان‌ها و افراد درگیر در ورزش بیشتر نگران مسائل اجتماعی و جوامع خود هستند (۳۹) در این بین وزارت ورزش و جوانان، فدراسیون‌ها تمامی ارگان‌ها چه صفی و چه ستادی باید در راستای مدیریت سبز و تلاش برای رسیدن به توسعه پایدار کوشا باشند (۲۶).

در کنار این، برنامه‌های ورزشی به عنوان راه حلی الهام بخش برای تشویق ارتباط در نظر گرفته می‌شوند، زیرا دارای "قدرت ذاتی" ویژه برای فعال کردن افراد، حذف موانع بین گروه‌ها و تغییر نگرش و رفتار افراد هستند. در نتیجه، توجه زیادی به پتانسیل ورزش به عنوان ابزاری برای تلاش‌های گسترده‌تر برای توسعه جامعه صورت گرفته است (۶). نهادهای رویدادهای ورزشی شروع به پرداختن به نقش حیاتی کاهش اثرات منفی خود بر محیط زیست کرده‌اند و شروع به مشارکت در ابتکارات زیست‌محیطی پایدار کرده‌اند (۳۷).

ورزش نقش مهمی را در توسعه پایدار با توجه به تاثیر آن در تضمین صلح، احترام، سلامت، آموزش اجتماعی و توانمندسازی زنان و جوانان کمک در توسعه پایدار بازی می‌کند، بنابراین تأسیس دفتر ورزش و توسعه سازمان ملل متحد در سال ۲۰۰۱ اولین گام مهم در جهت شناخت رسمی و اعتبار مفهوم توسعه از طریق ورزش بود (۳۳). ریچارد؛ و همکاران (۲۰۱۳) به طور گسترده، حوزه توسعه پایدار از طریق ورزش؛ در زمینه‌هایی مانند ورزش و معلولیت، ورزش و آموزش، ورزش و جنسیت، ورزش و سلامت، ورزش و معیشت، ورزش و صلح، ورزش و انسجام اجتماعی خلاصه می‌شود (۲۸). براساس ادبیات قبلی، ورزش به عنوان یک نهاد ممکن است مکانیزمی برای تشویق ارزش‌ها و خدمات مثبت باشد، زیرا به عنوان نقطه عطفی برای ارتقای توسعه و صلح در سراسر جهان عمل می‌کند (۳۱).

در نتیجه، ورزش به عنوان یک محرک یا یک توانمندساز ضروری توسعه پایدار در نظر گرفته می‌شود (۱۰)، سازمان‌های ورزشی می‌توانند با اتخاذ اصول و عملکرد ارتقای سلامت و افزایش تحرک در جامعه شده و نقش استراتژیک ایفا کنند (۵؛ ۲۱) و با ارتباط رو به رشد ورزش در جامعه زمینه برای ابتکارات کارآفرینی فراهم شده تا نه تنها منافع سودآور، بلکه تغییرات اجتماعی نیز ایجاد کند (۱۲)؛ بنابراین پایداری در توسعه ورزش یا توسعه پایدار ورزش مفهومی است که در حال حاضر توجه روزافزونی را به خود جلب کرده است. اگر بخواهیم توسعه ورزش را از منظر پایداری تعریف کنیم، می‌توان پایداری را موضوعی مهم و محوری در توسعه ورزش دانست، به گونه‌ای که درازمدت تغییرات اصطلاحی در نگرش‌های فردی، جامعه و سازمان از طریق شرکت در ورزش حاصل می‌شود. به عنوان مثال آموزش برای داوطلبان، عملکرد توسعه باشگاه‌های ورزشی، تشویق مشارکت سازمان‌های مختلف در برنامه‌های توسعه ورزش، مشارکت مستمر افراد در بخش‌های مختلف از مهم‌ترین موضوعات پایداری در این بخش معرفی شده است (۱۶). ورزش می‌تواند راه حل موثری برای مقابله با پیامدهای منفی شهرنشینی و دستیابی به توسعه پایدار شهری باشد. ارتباط ورزش با فرصت‌های اقتصادی در قالب بازاریابی، گردشگری و رسانه و همچنین ارتباط آن از منظر علمی با رشته‌هایی مانند جامعه‌شناسی، مدیریت ورزشی و روانشناسی ورزشی باعث حرکت کشور در مسیر توسعه پایدار شود (۳۳).

لایراس^۱ و ولتی^۲ (۲۰۱۱) نیز توسعه پایدار از طریق ورزش را به استفاده آگاهانه از ورزش برای ایجاد تأثیر مثبت بر سلامت عمومی، اجتماعی شدن همه افراد در جامعه، مشارکت اجتماعی گروه‌های محروم و توسعه اقتصادی منطقه‌ای و تقویت بین فرهنگی تعریف می‌کنند و همچنین تبادل و حل تعارض ورزش سهم فزاینده‌ای در تحقق صلح، احترام، سلامت، آموزش اجتماعی و توانمندسازی زنان و جوانان دارد و به همین دلیل است که نقش مهمی در توسعه پایدار ایفا می‌کند (۱۷). مطالعات توسعه از طریق ورزش در مراحل اولیه خود هستند، ضرورت انجام مطالعات در مورد رویکردها، موانع و راهبردهای آنها بسیار حائز اهمیت است. این امر به نوبه خود می‌تواند طراحی دقیق‌تر، اجرای صحیح‌تر و ارزیابی جامع‌تر ورزش را برای دستیابی به توسعه پایدار امکان‌پذیر سازد و با بهبود شیوه‌های آن، نظریه و خطمشی را در

روش‌شناسی پژوهش

در پژوهش حاضر از پارادایم پژوهش کیفی استفاده شده است. روش تحقیق کیفی ابزاری قدرتمند برای کشف پیچیدگی‌های پدیده‌های پیچیده است که به سختی می‌توان با استفاده از روش‌های کمی به دست آورد. از بین روش‌های مختلف کیفی از روش شبکه مضامین استفاده شده است. این پژوهش، به دلیل عدم وجود تحقیقات مبتنی بر شناسایی عوامل موثر بر توسعه پایدار و همچنین نیاز به شناخت چگونگی تبیین پدیده در بستر حقیقی، در شاخص‌ها و عوامل مؤثر بر توسعه پایدار و تبیین مدل مربوطه و برای رسیدن به این هدف پژوهشی سعی نمود روش تحقیق کیفی از نوع توصیفی اکتشافی استفاده نماید. در نتیجه پژوهش حاضر، یک مطالعه کیفی از نوع توصیفی- اکتشافی می‌باشد. روش نمونه‌گیری، غیرتصادفی از نوع هدفمند و در دسترس بوده و از مصاحبه‌های نیمه ساختاریافته برای جمع‌آوری داده‌ها در سال ۱۴۰۲ استفاده شد. در مورد هدف و روش مطالعه، فرآیند جمع‌آوری داده‌ها و محرمانه بودن مصاحبه‌ها توضیحات لازم به شرکت‌کنندگان ارائه شد. سپس، از نمونه آماری که موافق شرکت در این پژوهش بودند، درخواست شد که فرم رضایت‌نامه را امضا نمایند. همچنین پژوهشگر به آنها اطمینان داد که در صورت درخواست، نتایج مطالعه به آنها نیز ارائه می‌گردد. این پژوهش به دنبال شناسایی عوامل موثر بر توسعه پایدار ورزش ایران با بهره‌گیری از دانش ضمنی و تجربیات موجود می‌باشد. جامعه آماری کلیه صاحب‌نظران و خبرگان ورزشی جمهوری اسلامی ایران بودند، لازم است روشی مورد انتخاب قرار گیرد که امکان استخراج، طبقه‌بندی و یکپارچه‌سازی این نظرات و تجربیات را طی فرآیند قاعده‌مندی به پژوهشگر داده و از خلال این فرآیند پژوهشگر را قادر به شناسایی عوامل موثر بر توسعه پایدار کند. از آنجا که این تحقیق به دنبال توصیف ویژگی‌های کیفی و مضامین کل‌نگر و نه ویژگی‌های کمی موارد جزءنگر بود، همچنین به دنبال ارائه مدلی برای اجرای موفق‌تر شناسایی عوامل موثر بر توسعه پایدار ورزش ایران بود، پس از جست و جوی محقق برای یافتن روش پژوهش روش تحلیل موضوعی انتخاب و مورد استفاده قرار می‌گیرد که منعطف، کارآمد و سیستماتیک، مناسب برای دستیابی به اهداف تحقیق و قدردانی از خلاقیت محقق در فرآیند تحقیق باشد. با استفاده از روش تحقیق تحلیل موضوعی، مصاحبه محقق متمرکز بر تجربیات آنها در خصوص اجرای عوامل مؤثر بر توسعه پایدار بود، بنابراین

نگرانی فزاینده جهانی در مورد مراقبت از سیاره زمین و تضمین رفاه برای همه به این معنی بود که تا سال ۲۰۱۵، سازمان ملل متحد یک سری اهداف جهانی را تعیین کرد (سازمان ملل متحد، ۲۰۱۵) (۲۷). این اهداف در ۱۷ هدف توسعه پایدار دسته‌بندی می‌شوند که به نوبه خود به ۱۶۹ هدف خاص تقسیم می‌شوند که هریک از اهداف توسعه پایدار را به تفصیل مشخص می‌کند (۴۰). این اهداف علاوه بر تمرکز بر اکولوژی به عنوان یک محور مرکزی، شامل مشکلات اضافی مانند تولید دایره‌ای، تولید زیاده، فقر یا سلامت و رفاه، توسعه شهری یا صلح و غیره است. به این ترتیب بسیاری از حوزه‌های مداخله، نه تنها محیطی، بلکه اقتصادی، اخلاقی و جامعه‌شناختی با هدفی روشن، مانند ایجاد تعادل بین توسعه کنونی و پیشرفت‌های آتی، تحت پوشش قرار خواهند گرفت. با این حال، اگرچه اهداف توسعه پایدار پیشنهادی است که در ۱۵ سال (۲۰۱۵-۲۰۳۰) به دست می‌آید، برخی پژوهش‌ها نشان داده‌اند که سرعت دستیابی اهداف توسعه پایدار به اندازه‌ای که انتظار می‌رود سریع نیست (۴۴)؛ بنابراین تمامی نهادهای دولتی و غیردولتی باید برای تسهیل دستیابی به این اهداف همکاری کنند (۲۹). اهداف توسعه پایدار، بیش از هر چیزی، برای فراهم‌کردن زمینه‌ای برای پایان دادن به فقر، ریشه‌کن کردن گرسنگی، حفاظت از سیاره زمین و بهبود کیفیت زندگی در جهان طراحی شده است و تضمین می‌کند که تعادل بین پایداری اجتماعی، اقتصادی و زیست‌محیطی حاصل می‌شود (۸؛ ۳). با توجه به نقش مثبت ورزش و رویدادهای ورزشی در جامعه، اقتصاد و محیط زیست، همچنین اهمیت روزافزون موضوع توسعه پایدار و نیاز به تدوین برنامه‌های راهبردی ورزشی در کشور برای تحقق اهداف توسعه پایدار، با بررسی پیشینه تحقیق می‌توان دریافت تحقیقات نسبتاً محدود در زمینه توسعه پایدار از طریق ورزش در کشورمان انجام شده و بیشتر به موانع و چالش‌های توسعه پایدار در ورزش، ارائه راهبردها بصورت محدود با کمترین میزان توجه به زمینه‌های ملی صورت گرفته است. بنابراین هدف تحقیق حاضر به عنوان یک مطالعه کیفی، شناسایی عوامل موثر بر توسعه پایدار از طریق ورزش بصورت جامع در پس زمینه‌های ملی و ایرانی است تا نابرابری‌های موجود بین مناطق مختلف در رابطه با شاخص‌های توسعه پایدار شناسایی و راهبردهایی موثر در جهت حرکت به سمت توسعه پایدار ارائه شود.

از کدگذاری، تجزیه و تحلیل نهایی انجام گرفت. برای تأیید دقت و صحت داده‌های به دست آمده از نظر ۱۰ نفر از اعضای هیئت علمی تربیت بدنی استفاده گردید.

برای محاسبه پایایی بازآزمایی، چند مصاحبه به عنوان نمونه انتخاب شد و هر کدام دو بار در یک بازه زمانی کوتاه و مشخص کدگذاری شدند. سپس کدهای تعیین شده در دو بازه زمانی هر مصاحبه با یکدیگر مقایسه شدند. برای هر مصاحبه، کدهای مشابه در دو دوره زمانی به عنوان "توافق" و کدهای متفاوت به عنوان "عدم توافق" تعیین شدند. روش محاسبه پایایی بین کدگذاری-های انجام گرفته توسط پژوهشگر در دو فاصله زمانی در ذیل آورده شده است:

$$\text{درصد پایایی} = \frac{100 \times \text{تعداد توافقات} \times 2}{\text{تعداد کل کدها}}$$

در این پژوهش برای محاسبه پایایی بازآزمایی، ۵ مصاحبه به صورت تصادفی از بین مصاحبه‌ها انتخاب و محقق هر کدام را دو بار با فاصله ۳۰ روز کدگذاری کرد. در این پژوهش پایایی بازآزمایی مصاحبه انجام شده با استفاده از فرمول برابر با ۰/۸۴ است. از آنجایی که این شاخص پایایی بیشتر از ۰/۶۲ بود، پایایی کدگذاری تأیید شد و پذیرفته شد.

یافته‌های پژوهش

مشخصات مشارکت‌کنندگان: ۱۲ نفر از مصاحبه‌شوندگان مرد و همگی مصاحبه‌شوندگان دارای مدرک تحصیلی دکترا بودند. شش نفر عضو هیات علمی دانشگاه، چهار نفر پژوهشگر و فعال حوزه مدیریت ورزشی، یک نفر پژوهشگر و فعال حوزه محیط زیست در ورزش، یک نفر پژوهشگر و فعال حوزه جامعه‌شناسی ورزشی و یک نفر پژوهشگر و فعال حوزه صنعت ورزش بودند. ضمن اینکه میانگین سابقه‌ی کاری مصاحبه‌شوندگان ۶/۸۴ سال بود.

یافته‌های کیفی پژوهش که با استفاده از ابزارها از نمونه آماری بخش کیفی مستخرج شدند پس از مراحل کدگذاری سه مرحله‌ای در قالب چارچوب و مدل مفهومی در نرم‌افزار مکس-کیودا نسخه ۲۲ تنظیم گردیدند. به صورت کلی ۱۰۳ مضمون پایه در ۲۱ مضمون سازمان یافته و ۸ مضمون فراگیر چارچوب‌بندی شد.

سؤالات تحقیق به طور خاص بر نحوه اجرای برنامه متمرکز شده و از مصاحبه‌شوندگان در مورد این موضوع سؤال می‌شود. در نهایت نتایج تحقیق به عنوان یک مدل تلفیقی ارائه شده است که تمامی تجربیات برنامه توسعه در آن گردآوری شده است. ابزار جمع‌آوری داده‌ها مصاحبه نیمه ساختاریافته حضوری یا تلفنی از نوع مصاحبه مفهومی^۱ بود که تا رسیدن به مرحله اشباع نظری ادامه یافت. مصاحبه‌های نیمه ساختاریافته با طرح پرسش "از دیدگاه شما شاخص‌های توسعه پایدار ورزش ایران کدام‌اند؟" آغاز و باقی پرسش‌ها براساس پاسخ‌های مصاحبه‌شونده طرح گردید. بعد از مصاحبه با ۱۳ نفر صاحب نظر در حوزه تربیت بدنی نتایج بدست آمده حاکی از رسیدن یافته‌ها به اشباع نظری بود.

روش تجزیه و تحلیل داده‌ها: برای تجزیه و تحلیل

داده‌ها از روش تحلیل مضمون و نرم‌افزار مکس کیودا^۲ نسخه ۲۲ استفاده گردیده است. به همین دلیل، مضامین به سه دسته: ۱- مضامین پایه (کدها و نکات کلیدی متن) ۲- مضامین سازمان دهنده (مضامین به دست آمده از ترکیب و تلخیص مضامین پایه) و ۳- مضامین فراگیر (مضامین عالی دربرگیرنده اصول حاکم بر متن به مثابه کل) طبقه‌بندی شده است. به‌طورکلی در تحقیق حاضر، برای تحلیل داده‌ها، مراحل زیر به دقت دنبال شد: ۱- پژوهشگر مصاحبه‌ها را یک به یک و کلمه به کلمه، روی کاغذ پیاده نمود. ۲- محتوای مکتوب مصاحبه خط به خط توسط محقق مورد بررسی قرار گرفت و عبارات و مفاهیم مهم مرتبط با موضوع اصلی مطالعه مشخص و تاکید شد. ۳- مطالب برجسته و حساس در دست نوشته‌های شرکت‌کنندگان از پرسشنامه باز پاسخ و ادغام یادداشت‌ها و نکات حاصل از مصاحبه‌ها و دست‌نوشته‌ها استخراج گردید. کدهای اولیه و کدگذاری از ویژگی‌های جالب داده‌ها ایجاد شد. استخراج مضامین از یادداشت‌ها و نکات ترکیبی مصاحبه‌ها و دست‌نوشته‌ها، بررسی و کنترل همخوانی مضامین با کدهای مستخرج با استفاده از تحلیل مقایسه‌ای، انتخاب مضامین پایه، سازمان دهنده و فراگیر، ترسیم شبکه مضامین و تحلیل شبکه مضامین انجام شد. جهت تأیید اعتبار داده‌های کیفی در این پژوهش، ضمن توجه در تحلیل داده‌ها، کدگذاری و طبقه‌بندی، برای تعیین اعتبار درونی (قابلیت اعتبار) یافته‌ها، علاوه بر اینکه داده‌ها با مطالعه مبانی نظری، پیشینه تحقیق، منابع، مصاحبه با افراد صاحب نظر و پرسشنامه باز پاسخ انتخاب و تأیید گردید، نظرات و رهنمودهای گروهی از خبرگان نیز لحاظ گردید و قبل

سؤال اول پژوهش:

پاسخ به سؤال اول مربوط به نتایج کدگذاری باز و به صورت جدول زیر است.

انواع عوامل مؤثر بر توسعه پایدار در ورزش ایران

کدامند؟

جدول ۲. کدگذاری دوم یافته‌های کیفی پژوهش

تکرار	مضامین پایه	تکرار	مضامین پایه
۵	تأمین فضاهای مناسب برای تمرینات و ورزش	۳	اتحاد و همبستگی اقوام مختلف جامعه
۷	تدوین شاخص اندازه گیری پایداری در ورزش	۵	اجرای مسابقات ورزشی محلی/منطقه‌ای
۳	ترویج فرصت‌های یادگیری مادام‌العمر برای همه	۳	احیای همکاری‌های ورزشی با کشورهای همسایه
۳	ترویج مسائل اخلاقی توسط ورزشکاران و مربیان	۴	ارتقای سلامت جسمانی و روانی جامعه از طریق ورزش.
۳	ترویج مسائل فرهنگی اجتماعی توسط باشگاه‌ها	۸	ارتقای و کنترل رفتار پایدار شرکت کنندگان
۶	تشویق افراد به فعالیت‌های ورزشی منظم	۳	ارزیابی و نظارت بر کیفیت توسط بخش دولتی
۴	تشویق ورزشکاران به فعالیت‌های زیست محیطی در ورزش	۴	ارزیابی و نظارت بر کیفیت توسط برگزارکنندگان رویداد
۲	تعهدات توسعه پایدار در اساسنامه مأموریت سازمان‌های ورزشی	۳	استفاده از ارتباطات در سیستم مدیریت منابع انسانی سبز
۸	تقویت هویت‌های جمعی از طریق ورزش	۳	استفاده از گردشگری ورزشی به عنوان پل فرهنگی بین جوامع
۹	تلاش در جهت اخذ میزبانی مسابقات ورزشی	۷	استفاده از منابع انرژی تجدیدپذیر در ساختمان‌های ورزشی
۳	تلاش در جهت ارتقای تصویر شهر میزبان	۳	استفاده از منابع مالی ملی و بین‌المللی
۶	تمرکز بر روستاهای کوهستانی در جهت گردشگری	۹	استفاده بهینه از منابع طبیعی در ورزش
۵	توجه به آسیب‌ها و مسائل بهداشتی مرتبط با ورزش	۴	افزایش آگاهی از پیوندهای جهانی از طریق ورزش
۶	توجه پذیری سرمایه گذاری در ورزش	۹	افزایش برابری جنسیتی در ورزش
۸	توسعه پایدار مناطق توریستی مستعد در زمینه ورزش	۸	افزایش بهره وری اقتصادی
۵	توسعه تئوری و استراتژی‌های کلی	۷	افزایش حس غرور ملی از طریق ورزش
۶	توسعه روحیه جوانمردی و ایثار در جامعه	۵	افزایش دانش در کسب درآمد با ورزش
۳	توسعه سرمایه اجتماعی	۴	افزایش سرانه ورزشی فضاهای روباز ورزش
۴	توسعه گردشگری ماجراجویانه در ورزش	۴	افزایش سرمایه گذاری‌های فراملی در ورزش
۳	توسعه، بهره برداری و نگهداری زیرساخت‌های ورزشی	۹	افزایش فرهنگ حفظ زیستگاه‌های گیاهی
۴	جلب مشارکت بخش خصوصی	۳	افزایش کمیت و کیفیت اماکن و فضاهای ورزشی
۳	حجم سرمایه‌گذاری در زمینه ورزش و توریسم ورزشی	۶	افزایش مشارکت اجتماعی در ورزش
۸	حضور در کنفرانس‌های جهانی با رعایت مقررات مربوطه	۵	افزایش میزان تحول مدنی

و به صورت جدول ۲ و ۳ است.

کدگذاری دوم: این مرحله به صورت دسته‌بندی مولفه‌های شناسایی شده در ابعاد (مضامین سازمان یافته) است. مطابق جدول زیر ۱۰۳ مؤلفه شناسایی شده در بخش اول در ۲۴ بُعد چارچوب-بندی شدند.

کدگذاری اول (باز): مرحله اول کدگذاری شامل استخراج مفاهیم

سؤال دوم پژوهش:

چارچوب‌بندی عوامل مؤثر بر توسعه پایدار در

ورزش ایران چگونه است؟

پاسخ به سؤال دوم مربوط به نتایج کدگذاری مرحله دوم و سوم

جدول ۲. کدگذاری دوم یافته‌های کیفی پژوهش

مضامین سازمان یافته	مضامین سازمان یافته
کیفیت مسابقات	زیرساخت‌های ورزشی
تأمین مالی مسابقات	آموزش‌های ورزشی
عدالت اجتماعی	استانداردهای قانونی

برابری اجتماعی	اخذ کرسی بین المللی
همبستگی اجتماعی	مدیریت راهبردی
تحولات اجتماعی	ارتباطات انسانی
توسعه اقتصادی	ارتباطات فرا ملی
سرمایه گذاری ورزشی	همکاری و هماهنگی
فرهنگ ورزش بومی	گردشگری ورزشی
ورزش اخلاق مدار	فرهنگ زیست محیطی
تمرکز محیط زیستی	برگزاری مسابقات
حفاظت زیست محیطی	کنترل مسابقات

مداراست.

کدگذاری سوم (موضوعی): این مرحله شامل دسته‌بندی ابعاد شناسایی شده در کدگذاری گزینشی به صورت منظرها (کدهای موضوعی) است. مطابق جدول زیر ۲۴ مضمون سازمان یافته شناسایی شده در ۹ مضمون فراگیر چارچوب‌بندی شدند که شامل موارد زیر است: بسترهای فنی، بسترهای مدیریتی، مدیریت ارتباطات، مدیریت اکوسیستم‌ها، مدیریت رویدادها، کارکردهای اجتماعی، کارکردهای اقتصادی، کارکردهای فرهنگی، کارکردهای زیست محیطی

جدول ۳. ابعاد شناسایی شده در کدگذاری گزینشی به صورت منظرها (کدهای موضوعی)

مضامین فراگیر	مضامین سازمان یافته
بسترهای فنی	زیرساخت‌های ورزشی
	آموزش‌های ورزشی
بسترهای مدیریتی	استانداردهای قانونی
	اخذ کرسی بین المللی
مدیریت ارتباطات	مدیریت راهبردی
	ارتباطات انسانی
	ارتباطات فرا ملی
مدیریت اکوسیستم‌ها	همکاری و هماهنگی
	گردشگری ورزشی
مدیریت رویداد	فرهنگ زیست محیطی
	بهره‌گیری مسابقات
	کنترل مسابقات
	کیفیت مسابقات
کارکردهای اجتماعی	تامین مالی مسابقات
	عدالت اجتماعی
	برابری اجتماعی
	همبستگی اجتماعی
کارکردهای اقتصادی	تحولات اجتماعی
	توسعه اقتصادی
کارکردهای فرهنگی	سرمایه گذاری ورزشی
	فرهنگ ورزش بومی

براساس جدول فوق؛ ۲۴ مضمون سازمان یافته بدست آمده از کدگذاری گزینشی ۱۰۳ مضمون پایه شامل؛ زیرساخت‌های ورزشی، آموزش‌های ورزشی، استانداردهای قانونی، اخذ کرسی بین المللی، مدیریت راهبردی، ارتباطات انسانی، ارتباطات فرا ملی، گردشگری ورزشی، فرهنگ زیست محیطی، برگزاری مسابقات، کنترل مسابقات، کیفیت مسابقات، عدالت اجتماعی، برابری اجتماعی، همبستگی اجتماعی، تحولات اجتماعی، توسعه اقتصادی، سرمایه گذاری ورزشی، تمرکز بر محیط زیست، حفاظت زیست محیطی، تامین مالی، فرهنگ ورزش بومی، ورزش اخلاق

بحث و نتیجه‌گیری

ساز و کارهای پیشایندی توسعه پایدار در ورزش ایران کدام موارد هستند؟

بر اساس یافته‌ها ساز و کارهای پیشایندی توسعه پایدار در ورزش ایران شامل بسترهای فنی و بسترهای مدیریتی است. بسترهای فنی خود به دو دسته زیرساخت‌های ورزشی، آموزش‌های ورزشی دسته‌بندی می‌شود. بنا به یافته‌های ارائه شده، به نظر می‌رسد که عوامل زیرساختی مانند افزایش سرانه ورزشی در فضاهای روباز، افزایش کمیت و کیفیت اماکن و فضاهای ورزشی، توسعه بهره‌برداری و نگهداری زیرساخت‌های ورزشی، بازسازی زیرساخت‌های ورزشی تخریب شده و تأمین فضاهای مناسب برای تمرینات و ورزش می‌تواند بهبود توسعه پایدار در حوزه ورزش را ایجاد کند. این نتایج نشان می‌دهد که سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های ورزشی و ایجاد فضاهای مناسب برای فعالیت‌های ورزشی می‌تواند نقش مهمی در توسعه پایدار ورزش در جامعه داشته باشد. با توجه به یافته‌های ارائه شده، به نظر می‌رسد که آموزش مسائل فرهنگی در ورزش، آموزش جوامع در زمینه بهبود سلامت از طریق ورزش، آموزش جوامع در زمینه زندگی فعال با فعالیت ورزشی، آموزش و پرورش نیروی انسانی متخصص و مجرب در حوزه ورزش، افزایش دانش در کسب درآمد با ورزش، تشویق افراد به فعالیت‌های ورزشی منظم و ارتقای سلامت جسمانی و روانی جامعه از طریق ورزش، از جمله مسائل مهمی هستند که می‌تواند نقش اساسی در توسعه پایدار ورزش و جوامع داشته باشد. این نکات نشان می‌دهد که آموزش‌های ورزشی و ارتقاء سطح دانش و آگاهی در حوزه ورزش می‌تواند بهبود زندگی جامعه و توسعه پایدار را ترویج دهد. بر اساس یافته‌ها بسترهای مدیریتی نیز شامل استانداردهای قانونی، اخذ کرسی بین‌المللی، مدیریت راهبردی است. با توجه به یافته‌های ارائه شده، به نظر می‌رسد که تدوین شاخص‌های اندازه‌گیری پایداری در ورزش، انطباق قوانین عمومی با مقررات جهانی، توجه به آسیب‌ها و مسائل بهداشتی مرتبط با ورزش، پایبندی بر اصول و موازین بین‌المللی ورزشی، و تعهدات توسعه پایدار در اساسنامه مأموریت سازمان‌های ورزشی، می‌تواند به عنوان استانداردهای قانونی در حوزه ورزش شناخته شوند. این استانداردها و قوانین می‌تواند نقش مهمی در ایجاد و حفظ توسعه پایدار ورزش و اجتماعی ایفا کنند. از طریق اجرای این استانداردها، می‌توان به حفظ اخلاق و کیفیت در عرصه ورزش و جامعه کمک کرد. با توجه

به یافته‌های ارائه شده، به نظر می‌رسد که حضور کرسی‌های مدیران ورزشی کشور در محافل بین‌المللی ورزشی، حضور در کنفرانس‌های جهانی با رعایت مقررات مربوطه و پیوستن به معاهدات و کنوانسیون‌های بین‌المللی، می‌تواند منجر به اخذ کرسی بین‌المللی و حضور فعال و مؤثر در این محافل شود. این اقدامات می‌تواند به تقویت نقش کشور در صحنه بین‌المللی ورزش کمک کند و از دید دیپلماسی ورزشی، به تقویت همکاری‌های بین‌المللی و تبادل تجربیات بین کشورها کمک کند. حضور مدیران ورزشی کشور در محافل بین‌المللی ورزشی و پیوستن به معاهدات و کنوانسیون‌های بین‌المللی می‌تواند نقش مهمی در تقویت نقش کشور در صحنه بین‌المللی ورزش ایفا کند. این اقدامات می‌تواند به گسترش همکاری‌های بین‌المللی و تبادل تجربیات بین کشورها کمک کرده و از دید دیپلماسی ورزشی، ارتقای تبادلات فرهنگی و اجتماعی را ترویج دهند. همچنین، با رعایت مقررات مربوطه، مدیران ورزشی کشور می‌توانند حضور فعال و مؤثری در این محافل داشته باشند و به تبادل اطلاعات و تکنولوژی‌های ورزشی، تقویت برنامه‌های آموزشی و خدمات ورزشی، و توسعه فرهنگ ورزشی در سطح بین‌المللی کمک کنند. براساس یافته‌های ارائه شده، به نظر می‌رسد که اندازه‌گیری پیشرفت به سمت توسعه پایدار، توسعه تئوری و استراتژی‌های کلی، و ارزیابی و نظارت بر کیفیت توسط بخش دولتی، می‌تواند به عنوان بخش‌هایی از مدیریت راهبردی در حوزه ورزش و توسعه پایدار مورد استفاده قرار بگیرند. این یافته با نتایج آلوارز^۱ و فرناندز^۲ (۲۰۲۰)، در مورد ارزیابی و نظارت بر فعالیت‌های توسعه پایدار همسو بود مدیریت راهبردی می‌تواند بهبود عملکرد ورزشی و حفظ تعادل بین نیازهای فعلی و آینده را تضمین کند. این اقدامات می‌تواند به تعیین اهداف و راهبردهای مؤثر برای توسعه پایدار در حوزه ورزش کمک کند و باعث ارتقاء کیفیت عمومی ورزش و فعالیت‌های وابسته به آن شوند (۴). در این خصوص یلاموس^۳ و همکاران (۲۰۱۹)، معتقدند که در سراسر جنبش ورزش باید فرصتی برای بازنگری و همسویی مجدد تعاریف و اهداف سیاست ورزش و سلامت فراهم کرد (۴۱). نیکو شولنکورف (۲۰۱۷)، نشان دادند که باید به مفاهیم مدیریتی رهبری، کارآفرینی و تفکر طراحی توجه کرد تا پتانسیل ورزش (مدیریت) را برای کمک به نتایج مطلوب، نوآورانه و پایدار توسعه جامعه به حداکثر برسد (۳۳).

فرایندهای ایجاد پایداری در ورزش شامل چه مواردی

است؟

بر اساس یافته‌ها فرایندهای ایجاد پایداری شامل مدیریت ارتباطات، مدیریت اکوسیستم‌ها و مدیریت رویدادهای ورزشی است. مدیریت ارتباطات خود شامل مؤلفه‌ها ارتباطات انسانی، ارتباطات فرا ملی، هماهنگی و همکاری است. براساس اطلاعاتی که به دست آمد، به نظر می‌رسد که مواردی از جمله حفظ ارتباطات با استعدادهای محلی مناطق مختلف، حفظ ارتباطات با سرمایه انسان به لحاظ روانی، استفاده از ارتباطات در سیستم مدیریت منابع انسانی سبز و بسیج جوامع برای کمک به توسعه پایداری در ورزش، می‌توانند به عنوان اقداماتی در حوزه ارتباطات انسانی در حوزه ورزش مدنظر قرار گیرند. این اقدامات می‌توانند به بهبود ارتباطات و هماهنگی بین افراد و جوامع ورزشی کمک کرده و در نتیجه به توسعه پایدار در این حوزه کمک کنند. با توجه به یافته‌ها به نظر می‌رسد که مواردی از جمله آگاهی از ارتباطات جهانی در امور ورزش، احیای همکاری‌های ورزشی با کشورهای همسایه، افزایش آگاهی از پیوندهای جهانی از طریق ورزش، آگاهی رو به رشد از ارتباطات جهانی برای توسعه پایدار، و انتقال فرهنگ اصیل کشور در اثر تعاملات بین‌المللی ورزشی، می‌توانند به عنوان اقداماتی در حوزه ارتباطات فرا ملی در حوزه ورزش شناخته شوند. این اقدامات می‌توانند به آگاهی بخشی از ارتباطات فرا ملی در حوزه ورزش و همچنین به تعاملات بین‌المللی آن ارزش افزوده دهند و در نتیجه به توسعه پایداری در این حوزه کمک کنند.

افزایش هماهنگی بین سازمان‌ها، همکاری بین مراکز ورزشی، و وجود هماهنگی بین صنعت ورزش و سایر نهادها از جمله اقداماتی است که می‌تواند به عنوان اقدامات همکاری و هماهنگی در حوزه ورزش مدنظر قرار بگیرد. این اقدامات می‌تواند به همسو کردن فعالیت‌ها، به اشتراک گذاری منابع و دانش، و ایجاد هماهنگی در برنامه‌ریزی و اجرای فعالیت‌های ورزشی کمک کند. این همکاری و هماهنگی می‌تواند به بهبود عملکرد و کیفیت خدمات ورزشی و ترویج توسعه پایدار در آن زمینه کمک کند. مدیریت اکوسیستم‌ها شامل مؤلفه‌های گردشگری ورزشی، فرهنگ زیست محیطی است. بر اساس اطلاعاتی که ارائه داده‌اید، به نظر می‌رسد که توسعه گردشگری ماجراجویانه در ورزش، توسعه پایدار مناطق توریستی مستعد در زمینه ورزش، تمرکز بر روستاهای کوهستانی در جهت گردشگری، حجم سرمایه‌گذاری در زمینه ورزش و توریسم ورزشی،

و گردشگری و ورزش‌های گروهی به عنوان جایگزین تفریحات ناسالم، می‌توانند به عنوان اقداماتی در حوزه گردشگری ورزشی مدنظر قرار گیرند. این اقدامات می‌توانند به جذب گردشگران به مناطق ورزشی و طبیعی کمک کرده و همچنین به ارتقای سلامت و رفاه جامعه و حفظ محیط زیست ارزش افزوده دهند. این یافته‌ها با نتایج مالچروویچ-موسکو^۱ و پوکزتا^۲ (۲۰۱۸)، در خصوص گردشگری ورزشی همسو است. به نظر می‌رسد که مواردی از جمله بهبود قصد مصرف محصولات سبز در ورزش، بهبود استفاده از فناوری‌های ورزشی سازگار با محیط زیست، تشویق ورزشکاران به فعالیت‌های زیست محیطی در ورزش، برگزاری همایش‌های ترویجی حفظ محیط زیست در ورزش، استفاده از منابع انرژی تجدیدپذیر در ساختمان‌های ورزشی، و مدیریت صحیح زباله‌ها و پسماندها در رویدادهای ورزشی می‌توانند به عنوان اقداماتی در حوزه فرهنگ زیست محیطی در ورزش شناخته شوند. این اقدامات می‌توانند به فرهنگ‌سازی مردم در زمینه حمایت از محیط زیست و استفاده پایدار از منابع طبیعی کمک کرده و در نتیجه به حفظ محیط زیست و توسعه پایدار کمک کنند (۱۹).

مدیریت رویدادهای ورزشی شامل برگزاری مسابقات، کنترل مسابقات، کیفیت مسابقات، تأمین مالی است. از جمله برگزاری مسابقات ورزشی محلی/منطقه‌ای، برگزاری مسابقات قهرمانی در سطح کشور، برگزاری رویدادهای مهم آسیایی/جهانی و برگزاری رویدادهای بومی و محلی می‌توانند به عنوان اقداماتی در حوزه برگزاری مسابقات ورزشی در نظر گرفته شوند. این اقدامات می‌توانند به تداوم فعالیت‌های ورزشی در ابعاد مختلف و ترویج فرهنگ ورزش در جوامع مختلف کمک کنند. به علاوه، آن‌ها می‌توانند به توسعه ورزش در سطح منطقه‌ای، ملی، و بین‌المللی کمک کرده و ارتباطات فرهنگی و ورزشی را ترویج دهند. اقدامات زمینه‌ای در خصوص توسعه پایدار می‌توانند به حفظ رفتار پایدار شرکت‌کنندگان، رعایت پایداری اجتماعی در شهرهای میزبان، ارتقای تصویر شهر میزبان، ترویج ورزش‌های بومی و محلی در مجامع بین‌المللی، و تلاش در جهت اخذ میزبانی مسابقات ورزشی کمک کنند. این اقدامات می‌توانند به بهبود کیفیت مسابقات و رویدادهای ورزشی، ترویج آرمان‌های ورزشی و اجتماعی، و توسعه پایدار ورزش در ابعاد مختلف کمک کنند. تأمین مالی مسابقات از طریق بودجه‌دهی مناسب از سوی دولت، سرمایه‌گذاری بخش

نشان می‌دهد که ورزش و فعالیت بدنی می‌تواند دارای تأثیرات گسترده‌ای بر سلامت عمومی و رفاه جامعه باشد و باید توسعه و ترویج آن‌ها مورد توجه قرار گیرد. برابری اجتماعی در زمینه ورزش شامل فراهم کردن فرصت‌های آموزش ورزش برای همه، کاهش نابرابری‌های اجتماعی، ترویج فرصت‌های یادگیری مادام‌العمر برای همه، بهبود استانداردهای زندگی و رفاه برای مردم، و افزایش برابری جنسیتی در ورزش می‌شود. این اقدامات می‌توانند به ترویج انعطاف‌پذیری و توسعه فردی و اجتماعی، کاهش تبعیض‌ها و نابرابری‌ها، و افزایش شایستگی و اعتماد به نفس افراد، مخصوصاً زنان و دختران در حوزه ورزش کمک کنند. این اقدامات همچنین می‌توانند به بهبود شرایط زندگی و رفاه جامعه و توسعه پایدار فردی و اجتماعی کمک کنند. این یافته با نتایج خسرویان چم پیری و همکاران (۱۴۰۰)، همسو است (۱۴). همبستگی اجتماعی در زمینه ورزش شامل افزایش مشارکت اجتماعی در ورزش، ایجاد اتحاد و همبستگی بین اقوام مختلف جامعه، ترویج صلح و آشتی بین اقوام و افراد جامعه، افزایش حس غرور ملی از طریق ورزش، و تقویت هویت‌های جمعی از طریق ورزش می‌شود. این اقدامات می‌توانند به ترویج ارتباطات انسانی و اجتماعی مثبت، ترویج صلح و همبستگی اجتماعی، تقویت ارزش‌های فرهنگی و ملی، و توسعه انگیزه و انگیزه‌های استقلال ملی کمک کنند. این موارد می‌توانند به تقویت آگاهی اجتماعی و مسئولیت اجتماعی، توسعه هویت و احساس وابستگی به جوامع، و ایجاد فضایی برای همبستگی و همکاری میان اعضای جامعه کمک کنند. این یافته با نتایج بحیرایی و همکاران (۱۳۹۹)، همسو است (۲). تحولات اجتماعی شامل رشد اجتماعی در حیطه‌های مشارکتی، افزایش میزان مشارکت مدنی، افزایش میزان تحول مدنی و توسعه سرمایه اجتماعی می‌شود. این اقدامات می‌توانند به توسعه ارتباطات اجتماعی مثبت، ترویج مشارکت و همکاری میان اعضای جامعه، رشد ارزش‌های مدنی و افزایش توسعه حقوق انسانی کمک کنند. این عوامل می‌توانند به افزایش سطح آگاهی مدنی، تقویت ساختارهای اجتماعی و تشکیلات مدنی، و ترویج فرهنگ مشارکت مدنی و تعهد شهروندی کمک کنند.

توسعه اقتصادی، سرمایه‌گذاری ورزشی به عنوان مؤلفه‌های کارکردهای اقتصادی تعیین شد. توسعه پایدار ورزش و فعالیت‌های ورزشی می‌توانند به افزایش بهره‌وری اقتصادی کمک کنند. این یافته با نتایج ظهرابی و همکاران (۱۳۹۹)، همسو است (۴۵). توسعه

خصوصی و استفاده از منابع مالی ملی و بین‌المللی امری بسیار حیاتی است. دولت‌ها می‌توانند با اختصاص بودجه‌های مناسب، به رشد و توسعه ورزش در کشورهای خود کمک کرده و همچنین با جذب سرمایه‌گذاری بخش خصوصی و استفاده از منابع مالی ملی و بین‌المللی، اقدامات بزرگتری را برای برگزاری مسابقات و توسعه ورزش‌های مختلف در نظر بگیرند. این اقدامات می‌توانند به بهبود زیرساخت‌های ورزشی، ارتقای سطح حرفه‌ای و نیز ترویج ورزش و سلامت در جوامع کمک کنند.

پیامدهای پایداری در ورزش شامل چه مواردی است؟

بر اساس یافته‌ها پیامدهای پایداری در ورزش شامل کارکردهای اجتماعی، کارکردهای اقتصادی، کارکردهای فرهنگی و کارکردهای زیست محیطی است. این یافته‌ها با نتایج قربانی و همکاران (۱۳۹۹)، همسو است (۹). در این خصوص اندرو اسمیت^۱ (۲۰۱۲)، نشان داد که خط سه‌گانه کارایی اقتصادی، یکپارچگی زیست محیطی و برابری اجتماعی برای اندازه‌گیری پیشرفت به سمت توسعه پایدار مورد استفاده قرار می‌گیرد (۳۵). این مفهوم نشان می‌دهد که پیشرفت و توسعه در حوزه ورزش به عنوان یک عامل مهم در پایداری اجتماعی می‌تواند تحت تأثیر عوامل اقتصادی، زیست محیطی و اجتماعی قرار بگیرد. از این رو، مدیران و برنامه‌ریزان ورزشی می‌توانند از این خط سه‌گانه به عنوان یک فریم‌ورک مفید برای برنامه‌ریزی و اندازه‌گیری پیشرفت و توسعه پایدار در حوزه ورزش استفاده کنند. عدالت اجتماعی، برابری اجتماعی، همبستگی اجتماعی، تحولات اجتماعی مؤلفه‌های کارکردهای اجتماعی بودند. عدالت اجتماعی در ورزش امری بسیار حیاتی است و شامل عدالت در دسترسی به امکانات و تجهیزات ورزشی، عدالت در توزیع امکانات ورزشی و رعایت عدالت در برنامه‌ریزی ورزشی می‌شود. این مسائل مرتبط با امکان فراهم کردن فرصت‌ها و منابع ورزشی برای همه افراد، بدون تبعیض و تفاوت به‌منظوری است. ایجاد محیطی عادلانه در ورزش باعث ترویج سلامتی عمومی و ارتقای رفاه اجتماعی می‌شود و در نهایت منجر به توسعه پایدار ورزش در جوامع می‌شود. یلاموس و همکاران (۲۰۱۹)، این تحقیق نشان می‌دهد که ورزش می‌تواند به عنوان یک محرک برای توسعه پایدار، مروج حقوق بشر و وسیله‌ای برای سلامت و رفاه برای همه نقش مهمی ایفا کند (۴۱). این یافته‌ها

اخلاق مدار است. کارکردهای فرهنگی در حوزه ورزش به مولفه‌های مختلفی گره خورده و می‌تواند تأثیرات زیادی در جوامع داشته باشد. مولفه‌های فرهنگ ورزش بومی ممکن است شامل مفاهیم و ارزش‌های فرهنگی و محلی مرتبط با ورزش در یک منطقه خاص باشد، که می‌توانند به ارتقاء ارتباطات اجتماعی و هویت فرهنگی کمک کنند. ترویج و پشتیبانی از رویدادهای ورزشی محلی و مرتبط با میراث فرهنگی، می‌تواند به حفظ و ارتقاء فرهنگ و ارزش‌های محلی کمک کند. این یافته با نتایج مالچروویچ-موسکو و پوکزتا (۲۰۱۸)، همسو است (۱۹). حمایت از تاریخ، فرهنگ و محیط‌های زیستی محلی که با ورزش مرتبط هستند، می‌تواند به حفاظت و ارتقاء این ارزش‌ها کمک کند. ارتقاء آگاهی و توجه به میراث فرهنگی در ورزش‌های محلی می‌تواند به حفظ این میراث و ارتقاء ارزش‌های محلی و بومی کمک کند. به طور کلی، توسعه پایدار ورزش می‌تواند منجر به حفظ و ارتقاء فرهنگ و میراث فرهنگی در حوزه ورزش بومی و محلی شود و به حفظ تاریخ، فرهنگ و محیط‌های زیستی کمک کند. ورزش اخلاق مدار نیز به مجموعه اصول و ارزش‌های اخلاقی که در فضای ورزش ترویج می‌شود، اشاره دارد. این ارزش‌ها می‌توانند شامل رفتارهای مناسب، احترام به حریفان، انضباط و رفتار اخلاقی در مسابقات و تمرینات ورزشی باشد. به کلیت، کارکردهای فرهنگی در ورزش می‌تواند به حفظ و ارتقاء ارزش‌ها، اصول و فرهنگ‌های هر جامعه، ترویج اخلاق و رفتار اخلاقی، تقویت انسجام اجتماعی و ساختار، و به ارمغان آوردن تغییرات مثبت در جوامع کمک کنند. با افزایش آگاهی و توجه به محیط زیست در فضای ورزش، می‌توان به رشد فرهنگ حفاظت از محیط زیست کمک کرد. این می‌تواند شامل استفاده از فضاهای سبز، بازیافت مواد و کاهش آلودگی در ورزشگاه‌ها و رویدادهای ورزشی باشد. ترویج ارزش‌های اخلاقی و تنظیم مسائل رسانه‌ای در فضای ورزش، می‌تواند به نشر فرهنگ ادبی و اخلاقی ورزش کمک کرده و رفتارهای مثبت را ترویج دهد. تشویق و پشتیبانی از روحیه جوانمردی و ایثارگری افراد در فضای ورزش، می‌تواند به تقویت روحیه ایثار و مسئولیت‌پذیری در جامعه کمک کند. افراد در حوزه ورزش می‌توانند نمونه‌های بارزی از خویشتاوندی، انضباط و انگیزه باشند و ترویج مسائل اخلاقی و ارزش‌های اجتماعی را همچنین ترویج دهند. باشگاه‌ها می‌توانند به عنوان نهادهای فرهنگی و اجتماعی نقش مهمی در ترویج مسائل فرهنگی و اجتماعی در جامعه ورزش دارند. با توجه به این دسته از اقدامات، ورزش اخلاق مدار و ترویج ارزش‌های اخلاقی و فرهنگی می‌تواند

یک صنعت ورزشی قوی می‌تواند رشد و تغییرات مثبتی را در صنایع مرتبط مانند تولید تجهیزات ورزشی و رسانه‌های ورزشی به همراه داشته باشد. توسعه فضای ورزش و ورزش‌های مختلف می‌تواند به رشد و توسعه اقتصادی استانهای کشور کمک کند، به ویژه از طریق توریسم و ورزش‌های محلی. فعالیت‌های ورزشی مستقیماً می‌توانند به کاهش هزینه‌های درمانی مرتبط با بیماری‌های مرتبط با نقصان فعالیت جسمانی کمک کنند. ایجاد یک صنعت ورزشی قوی می‌تواند به توسعه صنایع و خدمات وابسته به ورزش مانند تجهیزات ورزشی، تأمین کنندگان خدمات و تأمین کنندگان محصولات غذایی و نوشیدنی مرتبط با ورزش کمک کند. توسعه فعالیت‌های ورزشی می‌تواند فرصت‌های شغلی جدید ایجاد کرده و درآمد برای افراد را افزایش دهد، به عنوان مثال ایجاد و اداره تیم‌ها و باشگاه‌های ورزشی و بخش‌های مختلف مدیریتی و فنی و مهندسی مرتبط با ورزش. افزایش سرمایه‌گذاری‌های فراملی در ورزش به معنای افزایش منابع مالی و سرمایه برای توسعه ورزش و فعالیت‌های ورزشی باشد. این ممکن است منجر به بهبود تجهیزات و زیرساخت‌های ورزشی، ایجاد فضاهای ورزشی مدرن و ارتقاء سطح حرکت ورزشی جامعه شود. هدایت جریانهای تأمین مالی به سمت ورزش به معنای جلب منابع مالی برای ورزش و جلب سرمایه‌گذاری‌های مرتبط با این حوزه است. این می‌تواند منجر به تأمین امکانات و منابع مالی مورد نیاز برای اجرای برنامه‌ها و پروژه‌های ورزشی شود. پیشبرد سیاست‌های سرمایه‌گذاری به معنای اتخاذ سیاست‌های مؤثر برای توجیه و جلب سرمایه‌گذاری‌های مؤثر و پایدار در حوزه ورزش است. این ممکن است شامل ارائه تسهیلات و تشویق برای سرمایه‌گذاران و کارآفرینان وابسته به ورزش باشد. توجیه‌پذیری سرمایه‌گذاری در ورزش به معنای تبیین و توجیه اثربخشی و اهمیت سرمایه‌گذاری در زمینه ورزش و فعالیت‌های ورزشی است. این ممکن است به منظور افزایش مشارکت و حمایت از سرمایه‌گذاری‌های ورزشی باشد. جلب مشارکت بخش خصوصی به معنای جلب مشارکت و حضور بخش خصوصی در سرمایه‌گذاری و توسعه ورزش است. این ممکن است منجر به ارائه منابع و تسهیلات مالی بیشتر و همچنین افزایش کیفیت و تنوع فعالیت‌های ورزشی شود. با این اقدامات، توسعه پایدار در حوزه ورزش می‌تواند منابع مالی و سرمایه‌گذاری‌های موثری را به جهت توسعه و بهبود فعالیت‌های ورزشی جلب کند و به توسعه پایدار این حوزه کمک کند. کارکردهای فرهنگی شامل مولفه‌های فرهنگ ورزش بومی، ورزش

تأثیر مثبتی بر جوامع و فرهنگ جامعه داشته باشد.

کارکردهای زیست محیطی نیز شامل تمرکز بر محیط زیست و حفاظت زیست محیطی است. این یافته‌ها با نتایج کالینز و همکاران (۲۰۰۹) همسو است (۷). توسعه پایدار در حوزه ورزش با فراهم آوردن فرصت‌ها و زمینه‌هایی برای ترویج الگوهای مصرف بهینه و مراقبت از محیط زیست، می‌تواند نقش مهمی در بهبود مسائل زیست محیطی ایفا کند. ورزشکاران و هواداران ورزشی از طریق اشتراک و مشارکت در فعالیت‌ها و ورزش‌های محیطی می‌توانند به حفظ زیستگاه‌های جانوری و گیاهی کمک کرده و نقشی فعال در حفاظت از محیط زیست داشته باشند. علاوه بر این، از طریق استفاده از گردشگری ورزشی به عنوان پلی برای ایجاد تعاملات فرهنگی و اجتماعی مثبت بین جوامع مختلف، می‌تواند به افزایش آگاهی و ارتقاء فرهنگ حفاظت از محیط زیست کمک کرده و به بهبود وضعیت محیط زیست و حیات وحش در سطح جهانی کمک نماید. جواد امین منصور و همکاران (۱۳۹۷)، نشان دادند که اهداف توسعه پایدار در صدر برنامه‌های جامعه‌ی بین‌المللی در آینده میان مدت قرار دارد، تدوین و تصویب راهبرد ملی توسعه پایدار با بهره‌گیری از گفتگو و مشارکت عمومی، درپیش گرفتن سیاست‌های داخلی و خارجی زیست محور برای سعادت مردم و رعایت حق حیات آنها با برخورداری از محیط زیستی سالم و ایمن و توسعه پایدار در ایران در حال و آینده از طریق گسترش همکاری بین‌المللی توصیه می‌گردد (۲۳). نظری و شعبانی مقدم (۱۳۹۹)، معتقدند به منظور افزایش درک اثرات زیست محیطی، که بر رفتارهای مسئولانه زیست محیطی اثرگذار است؛ باید درک مردم درباره

محیط‌زیست افزایش یابد. توسعه پایدار در حوزه ورزش به‌عنوان یک نهاد قدرتمند، می‌تواند تأثیرگذاری بزرگی بر محیط زیست داشته باشد. از طریق ترویج الگوهای مصرف بهینه و مراقبت از محیط زیست، ورزشکاران و هواداران ورزشی می‌توانند به حفاظت از زیستگاه‌های جانوری و گیاهی کمک کرده و از این طریق محیط زیست را بهبود بخشند (۲۲). تریانتافیلیدیس و داروین (۲۰۲۱) نشان می‌دهند که پیوند اجتماعی و ارتباط با ادراکات طبیعت نقش اساسی در پرورش نیت‌های رفتاری اجتماعی و زیست محیطی دارد. این موارد نشان‌دهنده اهمیت گسترش آگاهی و ترویج مشارکت در رویدادهای ورزشی با محیط‌زیستی برای ایجاد توسعه پایدار و ارتقاء نیت رفتاری مسئولانه در جامعه می‌باشد. علاوه بر این، به کمک گردشگری ورزشی، ایجاد تعاملات فرهنگی و اجتماعی مثبت بین جوامع مختلف نیز ممکن است فراهم شود. این نوع تعامل می‌تواند به ایجاد آگاهی در مورد حفاظت از محیط زیست و ارزش‌های زیست‌بومی در جوامع مختلف منجر شود. به طور کلی، ترویج اصول زیست محیطی در حوزه ورزش، بهبود محیط زیست و ایجاد ارتباطات مثبت در جوامع مختلف را ترویج می‌کند (۳۸).

سپاسگزاری

از تمامی بزرگواری که ما را در انجام تحقیق همراهی نموده‌اند، کمال تشکر و قدردانی را داریم.

References

1. Algunaibet, I. M., Pozo, C. Galan-Martin, A. Huijbregts, M. A. Mac Dowell, N. & Guillen-Gosalbez, G. (2019). Powering sustainable development within planetary boundaries. *Energy & environmental science*, 12(6), 1890-1900.
2. Bahirai, Old, Amir Mazaheri, Amir Massoud, Basri, Mazaheri Tehrani. Showing the sociological model of social capital among sports elites in interaction with the social context. *Strategic studies of sport and youth*. 2023 May 22;22(59):139-54. [In Persian].
3. Bailey R, Hillman C, Arent S, Petitpas A. Physical activity: an underestimated investment in human capital? *J Phys Act Health*. 2013;10(3):289-308. doi:10.1123/jpah.10.3.289. Werff HVD. Sport Clubs in Europe. Springer; 2015:243-272.
4. Boto-Álvarez A, García-Fernández R. Implementation of the 2030 agenda sustainable development goals in Spain. *Sustainability*. 2020 Mar 24;12(6):2546.
5. Casey, M. M., Payne, W. R., Eime, R. M., & Brown, S. J. (2009). Sustaining health promotion programs within sport and recreation organisations. *Journal of Science and Medicine in Sport*, 12(1), 113-118
6. Coalter, F. (2010). The politics of sport-for-development: Limited focus programmes and broad-gauge problems? *International Review for the Sociology of Sport*, 45(3), 295-314.

7. Collins A, Jones C, Munday M. Assessing the environmental impacts of mega sporting events: Two options?. *Tourism management*. 2009 Dec 1;30(6):828-37.
8. Doni F, Gasperini A, Soares JT. Monitoring, evaluation, and reporting on SDG 13 Implementation. In: Doni F, Gasperini A, Soares JT, editors. *SDG13-climate action: combating climate change and its impacts*. Bingley: Emerald Publishing Limited; 2020. p. 73-84.
9. Ghorbani, Safari Jafarlou, & Esmaili. (2020). Sustainable development through sport: obstacles and strategies. *Sports Management Studies*, 12 (60), 83-102. [In Persian].
10. González-Serrano, M. H., Añó Sanz, V., & González-García, R. J. (2020). Sustainable Sport Entrepreneurship and Innovation: A Bibliometric Analysis of This Emerging Field of Research. *Sustainability*, 12(12), 1-26.
11. Hartmann, D. & Kwauk, C. (2011). Sport and development: An overview, critique, and reconstruction. *Journal of Sport and Social Issues*, 35(3), 284-305.
12. Hayduk, T. and Walker, M. (2018). "Mapping the strategic factor market for sport entrepreneurship", *International Entrepreneurship and Management Journal*, 14(3), pp.705-724.
13. Houlihan, B. and M. Green (2011). *Routledge Handbook of Sports development*, Routledge.
14. Khosrovian Cham Piri, Yasman, Jalali Farahani, Ali Dost Ghafarakhi, Ebrahim, Jafari. Identifying and prioritizing indicators of sustainable development in championship sports and presenting the model. *Sports management studies*. 2021 Nov 22;13(69):33-64. [In Persian].
15. Langhelle, O. (2000). Sustainable development and social justice: Expanding the Rawlsian framework of global justice. *Environmental Values*, 9(3), 295-323.
16. Lindsey, I. (2008). "Conceptualizing sustainability in sports development." *Leisure Studies* 27(3): 279-294.
17. Lyras, A., & Welty Peachey, J. (2011). Integrating sport-for-development theory and praxis. *Sport Management Review*, 14(4), 311-26.
18. Maes, J. & Jacobs, S. (2017). Nature-based solutions for Europe's sustainable development. *Conservation Letters*, 10(1), 121-4.
19. Malchrowicz-Moško E, Poczta J. A small-scale event and a big impact—Is this relationship possible in the world of sport? The meaning of heritage sporting events for sustainable development of tourism—Experiences from Poland. *Sustainability*. 2018 Nov 19;10(11):4289.
20. McGoldrick, D. (1996). Sustainable development and human rights: An integrated conception. *International & Comparative Law Quarterly*, 45(4), 796-818.
21. Mirhajiyan SN, Farahani A, Safania AM, Azadfada S. Validation of Factors Affecting the Social Capital Status of Iranian Sports (Case Study of Sports Elites). *Organizational Behavior Management in Sport Studies*. 2023 Dec 22. [In Persian].
22. Mohammad Amini, Ahmadi, Soleimani. Designing a sustainable development model for Iranian women's sports. *Research in educational sports*. 2021 Oct 23;9(24):213-40.
23. Molaei Y, Amin-Mansour J. National strategy for sustainable development: the challenges and opportunities. *POLITICAL QUARTERLY*. 2019 Sep 23;49(3):837-62. [In Persian].
24. Nations, U. (2016). *The Sustainable Development Goals 2016*. eSocialSciences.
25. Peiry, K. (2006). Promoting sustainable development and poverty reduction-what makes them successful? *Environmental Policy and Law*, 36(5), 219.
26. Peymanfar MH, Dehghan N, Aghaei N. The role of green management in the organizational performance of the Football Federation of the Islamic Republic of Iran. *Organizational Behavior Management in Sport Studies*. 2022 Oct 23;9(3):43-58. [In Persian].
27. Rabbani Khorasgan, R. Purafkari, N. Ketabi, M. & Raoufi, M. (2009). Investigating cultural-

- social barriers to development with emphasis on specialism (Case study of Hormozgan, Bandar Abbas). *Applied Sociology*, 20(3), 135-56. [In Persian].
28. Richards, J., Kaufman, Z., Schulenkorf, N., Wolff, E., Gannett, K., Siefken, K., & Rodriguez, G. (2013). Advancing the evidence base of sport for development: A new open-access, peer-reviewed journal. *Journal of Sport for Development*, 1(1), 1-3.
 29. Sachs, J.D. From millennium development goals to sustainable development goals. *Lancet* 2012, 379, 2206-2211.
 30. Schulenkorf, N. & Siefken, K. (2019). Managing sport-for-development and healthy lifestyles: The sport-for-health model. *Sport Management Review*, 22(1), 96-107.
 31. Schulenkorf, N. (2010) the roles and responsibilities of a change agent in sport event development projects. *Sport management review*, 13(2), 118-128.
 32. Schulenkorf, N. (2012). Sustainable community development through sport and events: A conceptual framework for sport-for-development projects. *Sport management review*, 15(1), 1-12.
 33. Schulenkorf, N. (2017). Managing sport-for-development: Reflections and outlook. *Sport Management Review*, 20(3), 243-51.
 34. Schulenkorf, N., Thomson, A., & Schlenker, K. (2011). Inter-community sport events: Vehicles and catalysts for social capital in divided societies. *Event Management*, 15(2), 105-19.
 35. Smith A, Anaïs S. Self-Induced Water Intoxication in a Psychiatric Asylum: A Case Study of Diagnostic Categorization and Regulation. *Deviant Behavior*. 2012 Apr 1;33(4):324-38.
 36. Stafford-Smith, M. Griggs, D. Gaffney, O., Ullah, F., Reyers, B., Kanie, N., ... O'Connell, D. (2017). Integration: the key to implementing the Sustainable Development Goals. *Sustainability Science*, 12(6), 911-919. <https://doi.org/10.1007/s11625-016-0383-3>
 37. Trail, G. T., & McCullough, B. P. (2020). Marketing sustainability through sport: Testing the sport sustainability campaign evaluation model. *European Sport Management Quarterly*, 20(2), 109-129.
 38. Triantafyllidis S, Darvin L. Mass-participant sport events and sustainable development: Gender, social bonding, and connectedness to nature as predictors of socially and environmentally responsible behavior intentions. *Sustainability science*. 2021 Jan;16(1):239-53.
 39. Triantafyllidis, S., & Davakos, H. (2019). Growing Cities and Mass Participant Sport Events: Traveling Behaviors and Carbon Dioxide Emissions. *C—Journal of Carbon Research*, 5(3), 49
 40. United Nations. 2015. Transforming your world. The 2030 Agenda for Sustainable Development. <https://sustainabledevelopment.un.org/content/documents/21252030%20Agenda%20for%20Sustainable%20Development%20web.pdf>.
 41. Yelamos, G. M., Carty, C., & Clardy, A. (2019). Sport: A driver of sustainable development, promoter of human rights, and vehicle for health and well-being for all. *Sport, Business and Management: An International Journal*.
 42. Zahedi, Sh. A. (2011). Globalization and sustainable development. *Strategic Studies in Globalization*, 2(3), 1-18. [In Persian].
 43. Zahedi, Sh. A. (2016). Comprehensive sustainable development with emphasis on green entrepreneurship management and entrepreneurship. Tehran: Allameh Tabatabaei University Press. [In Persian].
 44. Zamora-Polo, F.; Sánchez-Martín, J. Teaching for a better world. Sustainability and sustainable development goals in the construction of a change-maker university. *Sustainability* 2019, 11, 4224.
 45. Zohrabi, Ahmad Reza, Karimi, Mohebi. Explaining the applications of Internet of Things in Iran's sports industry; Sustainable development approach. *Communication management in sports media*. 2020 Apr 20;7(3):91-8 [In Persian].